

Et særdeles velspillende orkester bærer fortællingen om legenden Django Reinhardt på Landestheater. Fra venstre er det Kay Franzen (klavier), Kai Stemmler (kontrabas), Martin Weiss (violin), Gigi Reinhardt (guitar), Peter Baumann (trommer) og skuespilleren René Rollin.

Fin musikalsk aften om en myte

Landestheater løfter ikke Django Reinhardt op på en piedestal i den ny og meget vellykkede musikalske teaterforestilling. Der tegnes et realistisk portræt af sigøjnerjazzens far - med to af hans efterkommere i et super dygtigt orkester.

ANMELDELSE

Hans Christian Davidsen
hcd@fla.de

Slesvig. Der ligger absolut intet krænkende eller nedladende i ordet »sigøjnerjazz« på dansk - tværtimod. Det er en betegnelse for den form for jazz, der voksede frem i Frankrig i 1930'erne. I sigøjnerjazzen hører man yderst sjældent messingblæsere, og i begyndelsen var der heller ikke rytmeinstrumenter som trommer med i genren. Et par guitarer, en violin og en kontrabas udgjorde kernen i musikstilen, der er vokset ud af roma-musikken i Centraleuropa og krydret med fransk chanson og jazz.

Den fransk-belgiske guitarist Django Reinhardt (1910-1953) var et ikon inden for denne genre, som på fransk kendes som »jazz manouche«.

Han levede livet vildt, men kort. Voksede op i en beboelsesvogn i Paris' interimistiske sigøjnerkvarter, gad ikke gå i skole, mente ikke, at han behøvede noget pas for at krydse grænser og tjente allerede som 12-årig penge på at spille musik. Da han var 18 år, gik der ild i den vogn, han sov i, og han blev alvorligt såret. Lægerne mente, at han kunne opgave til at spille musik igen, men han sagde nej, da de ville amputere fingrene på hans venstre hånd. Django Reinhardt kæmpede sig tilbage og spillede resten af livet akkorder med blot to fingre.

En dramatisk historie i sig selv - og godt stof til en musikalsk teaterforestilling.

Landestheater fortæller i fire forestillinger historien om Django Reinhardt med René Rollin, der skitserer legendens liv med en blanding af fortælling og skuespil. »Mythos Django Reinhardt« - som har undertitlen »Der Mann, der um sein Leben spiel-

Skuespilleren René Rollin spiller Django Reinhardt. Fotos: Henrik Matzen

te« - lever dog først og fremmest på et velspillende orkester, hvor to af musikerne er efterkommere af Django Reinhardt. Det er barnebarnet Martin Weiss, der spiller violin og guitar, og oldebarnet Gigi Reinhardt, der spiller guitar.

Stykket er blevet til på initiativ af den 79-årige trommeslager Peter Baumann, der bor i Ellingsted øst for Slesvig. Peter Baumann er selv med i orkestret på scenen - ud over sin musikalske begavelse har han også mange andre begavelse. Han har arbejdet som journalist og filmmand og er forfatter til en lang række bøger. For Landestheater har han tidligere skrevet stykkerne »Mythos Marilyn« og »Mythos Billie Holiday«, der blev opført i henholdsvis 2014 og 2015. Peter Baumann har i flere år spillet jazz sammen med Martin Weiss og Gigi Reinhardt og trukket dem med ind i forestillingen i Slesvig-Holsten. Med i orkestret er desuden bassisten Kai Stemmler og pia-

nisten Kay Franzen. Peter Baumann har været aktiv i Berlins jazzliv i årtier. Nogle af de fysiske beviser ses i den store autografsamling, han har samlet på forsiden af sin stortromme.

En anden interessant krølle: Den guitar, som skuespilleren René Rollin holder (uden på noget tidspunkt at slå en akkord an), er Django Reinhardts originale guitar.

Musikken i forestillingen er et bredt udsnit af de numre, som Django Reinhardt selv spillede, samt arrangementer af jazzstandarder og kendte hits.

Ingen forherligelse

Forestillingen belyser meget overbevisende en sammensat personlighed, som ikke på nogen måde sættes op på en piedestal. Django Reinhardt havde også sine kanter. Det er ikke nogen sammenhængende biografi, der her fortælles. »Mythos Django Reinhardt« er punktnedslag i musi-

RESÜMEE

Die Musik in der Vorstellung »Mythos Django Reinhardt«, die das Landestheater im Januar aufführt, ist ein breiter Ausschnitt der Nummern, die Django Reinhardt selbst spielte, sowie Arrangements von Jazzstandards und bekannten Hits.

Das Stück beleuchtet sehr überzeugend eine heterogene Persönlichkeit, die in keinsten Weise verherrlicht wird. Django Reinhardt hatte auch seine Ecken und Kanten. Es wird hier keine zusammenhängende Biografie erzählt. »Mythos Django Reinhardt« bringt das Leben des Musikers auf den Punkt, indem auf zwei wesentliche Themen fokussiert wird: die Nazizeit, als Django Reinhardt im besetzten Paris um sein Leben fürchten musste (daher der Untertitel), und der Brand in seinem Wohnwagen 1928.

Es ist eine herrliche musikalische Vorstellung mit einem Superiorchester, die allen Jazz-Fans zu empfehlen ist.

kerens liv med to væsentlige fokusområder: Nazitiden, hvor Django Reinhardt måtte frygte for sit liv i det tysk-besatte Paris (deraf undertitlen), og branden i Django Reinhardts beboelsesvogn i 1928.

»Mythos Django Reinhardt« er en dejlig musikalsk forestilling med et super-orkester. Den kan anbefales til alle jazz-fans.

Schleswig-Holsteinisches Landestheater: Mythos Django Reinhardt. Musikalsk skuespil af Peter Baumann og Peter Grisebach. Premiere i Slesvighus den 31. december 2018. Spilles igen i Rendsborg Teater den 5. januar, i Slesvighus den 11. januar og i Flensborg Teater den 12. januar.